Lasſ' wihhamehhed lepvida,
Sell' ſeitsmelkümnel aastal!
Sa keige kõrgem Jummal nääd,
Mis öige on ehk köwwer,
Keik wiggadused enne tääd,
Kes rummal, tark ehk nõdder:
Lasſ' ſelle ue aastaga
Keik rummalus ſiit kadduda,
Oh önnista ja aita!
Kül päike tõuſeb, loja lääb,
Kui iggawenne orri,
Ni Sinno heldus meile jääb,
Et ſiggib põld ja karri,
Ja kallo ſiggib merre-wees:
Lasſ' ſelle ue aasta ſees
Meid Halleluja! laulda.

Talwine ſulla rikkub ruggi orraſt.

Saggedaste juhtuwad Küünla ja Paasto kuus ſured ſullad, mis läbbi paljo wet tulleb ja iggakord orraſe peält mitte ärra ei jookſe, waid luuks ja kondiks külmab ja kewwade kaua orraſe peäl ſeiſab ja orras jäe al ärra haudub ja põld paljaks jääb.

Kui luggo nenda juhtub, ſiis on hea, et ſiis, kui ilmad ſojaks lõwad ja Ma alt hakkab ülles uhtuma, korret liiwa jäe peäle ſaab külwetud, mis jääd pari päwa ſees ärra ſööb ehk urpſeks teeb, et tuul läbbi käib, ſiis ei rikko jäe mitte orraſt, waid tulleb terwelt jäe alt wälja, mis igga põllomees iſſe wõib järrele katſuda.

Nendaſamma on luogo ka meſſilaste aedas, kus ſaggedaste süggawad lumme-anged kaua ſeiswad, mis lindudele waewaks on ja neid ſurmab, kui need ſoja päwaga wälja lendwad, kukkuwad lumme peäle mahha ja jäwad kangeks.

Kus ſiis paljo lund aedas on, ſiis woib agga korret-liiwa lumme peäl kulwada, mis lund pari päwa ſees ärra ſööb. Senna ei olle paljo tarwis. Ühhe küllimettuga woib paljo maad täis külwada, kui ſe kuiw on, mis jo süggiſe woib ſeks paigale pandud ſada. Seddo woib ka põllo worrete ja aedade äres nenda tehha, kus süggaw lummi kaua peäl ſeiſab ja orras al ärra audub.

Nende lehtede ſees „Eesti Põllomees", mis nüüd Tarto linnaſt, kui ſeitung, wälja an-

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1870, lk. 22